

7. De italienska myndigheterna har meddelat att de för att de italienska bestämmelserna inte längre ska strida mot gemenskapsrätten, vilket är föremål för förevarande förfarande, har för avsikt att förlänga tremånadersfristen för att inge ansökan till garantifonden om att denna ska ingripa till tolv månader. Därefter har de angett att fristen i stället ska upphöra att gälla.
8. De har även offentliggjort ett meddelande i den officiella tidningen (*Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana*) för att upplysa potentiella berörda personer om att, i väntan på att fristen i fråga upphör att gälla, ansökningar kan lämnas in till garantifonden vid vilket tillfälle som helst i syfte att säkerställa konsumentskyddet.
9. Kommissionen anser att även om dessa åtgärder utgör ett lovvärt försök att mildra konsekvenserna av det ifrågavarande fördragsbrottet, är de inte sådana att risken att den som köper paketresor fräntas sin rätt till ett effektivt skydd för det fall att arrangören kommer på obestånd undanröjs.
10. I syfte att säkerställa full rättssäkerhet, så att enskilda ges möjlighet att få kännedom om omfattningen av sina rättigheter och göra gällande dessa inför domstol, ska bestämmelserna i ett direktiv genomföras på ett sätt som obestriddligen är effektivt, specifikt och klart, och inte endast genom myndighetspraxis som till sin natur är sådan att de nationella myndigheterna kan ändra den efter eget skön.
11. Det står klart att den omständigheten att det i den italienska lagstiftningen samtidigt återfinns en bestämmelse, som formellt sett inte har upphört att gälla, som föreskriver att en ansökan till garantifonden om att denna ska ingripa ska inges inom tre månader, och ett meddelande från de nationella myndigheterna om att det ska bortses från denna tidsfrist, innebär att det föreligger en situation som präglas av osäkerhet för dem som köper paketresor.

(¹) Rådets direktiv 90/314/EEG av den 13 juni 1990 om paketresor, semesterpaket och andra paketarrangemang (EGT L 158, s. 59; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 53).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Symvoulio tis Epikrateias (Grekland) den 2 april 2009 — Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoïkes Grammes, NE Lesbou och Blue Star Ferries mot Ypourgos Emborikis Naftilias och Ypourgos Aigaiou

(Mål C-122/09)

(2009/C 141/52)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Symvoulio tis Epikrateias (Grekland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Enosi Efopliston Aktoploias, ANEK, Minoïkes Grammes, NE Lesbou och Blue Star Ferries

Motpart: Ypourgos Emborikis Naftilias och Ypourgos Aigaiou

Tolkningsfrågor

- 1) Är den grekiska lagstiftaren enligt artikel 10 andra stycket EG och artikel 249 andra stycket EG skyldig att så länge det tillfälliga undantaget gäller, fram till den 1 januari 2004, vid tillämpning av rådets förordning (EEG) nr 3577 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage), vilket införts i artikel 6.3 i denna förordning och som avser Grekland, avstå från att vidta åtgärder som innebär att den fullständiga och effektiva tillämpningen från och med den 1 januari 2004 av förordning nr 3577/92 i Grekland allvarligt kan äventyras, och har ii) enskilda enligt ovannämnda fördragsartiklar rätt att åberopa den ifrågavarande förordningen för att ifrågasätta giltigheten av bestämmelser som antagits av den grekiska lagstiftaren före den 1 januari 2004 när de sistnämnda nationella bestämmelserna innebär att den fullständiga och effektiva tillämpningen från och med den 1 januari 2004 av denna förordning i Grekland allvarligt äventyras?
- 2) Om den första frågan ska besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Innebär det förhållandet att den grekiska lagstiftaren före den 1 januari 2004 antagit bestämmelser som är uttömmande och stadigvarande, i vilka det inte föreskrivs att de ska upphöra att gälla från och med den 1 januari 2004 och vilka är oförenliga med bestämmelserna i förordning nr 3577/92, att den fullständiga tillämpningen från och med den 1 januari 2004 av förordning nr 3577/92 i Grekland äventyras?
- 3) Om den första och den andra frågan ska besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Tillåter bestämmelserna i artiklarna 1, 2 och 4 i förordning (EEG) nr 3577/92 att nationella bestämmelser antas, enligt vilka rederierna får tillhandahålla cabotagetjänster enbart på vissa linjer som fastställs årligen av den på området behöriga myndigheten, efter föregående administrativt godkännande som utfärdats inom ramen för ett system för godkännande med följande kännetecken: i) Systemet gäller utan åtskillnad för alla linjer som trafikerar öarna. ii) De behöriga nationella myndigheterna får, när de beviljar en ansökan om godkännande för insättande av fartyg på en linje, utifrån en skönsmässig bedömning och utan att det dessförinnan har fastställts vilka kriterier som ska tillämpas, ensidigt ändra de uppgifter i ansökan som avser turtätheten och avbrott i trafiken på linjerna, samt transportavgiften?
- 4) Om den första och den andra frågan ska besvaras jakande önskas svar på följande fråga: Utgör det en otillåten inskränkning i friheten att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 EG med en nationell bestämmelse enligt vilken ett rederi, till vilket det har utfärdats ett administrativt godkännande av insättande av ett fartyg på en viss linje (med beviljande av dess ansökan i dess ursprungliga form eller efter av rederiet godtagna ändringar av vissa av uppgifterna i denna), i princip är skyldigt att utan avbrott trafikera den aktuella linjen under hela trafikåret, och enligt vilken rederiet, som garanti för att denna skyldighet fullgörs, innan trafiken inleds ska inge en säkerhet, vilken säkerhet helt eller delvis ska förverkas för det fall att den ifrågavarande skyldigheten inte fullgörs, eller inte fullgörs på ett korrekt sätt?